

Sprawa T-49/07

Sofiane Fahas przeciwko Radzie Unii Europejskiej

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki restrykcyjne mające na celu zwalczanie terroryzmu — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Uzasadnienie — Skarga o zadośćuczynienie

Wyrok Sądu (druga izba) z dnia 7 grudnia 2010 r. II - 5559

Streszczenie wyroku

1. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Osoby fizyczne lub prawne — Akty dotyczące ich bezpośrednio i indywidualnie — Decyzja o zamrożeniu funduszy skierowana przeciwko niektórym osobom i podmiotom podejrzewanym o prowadzenie działalności terrorystycznej — Decyzja wydana w wyniku kontroli wykazu rzeczonych osób, grup i podmiotów, która uzupełnia ten wykaz, nie uchylając decyzji wcześniejszej — Skarga wniesiona przez osobę niewymienioną w tej decyzji — Dopuszczalność*
(art. 263 TFUE; wspólne stanowisko Rady 2001/931, art. 1 ust. 6; rozporządzenie Rady nr 2580/2001, art. 2 ust. 3; decyzje Rady: 2006/379; 2006/1008)

2. *Akty instytucji — Uzasadnienie — Obowiązek — Zakres — Decyzja o zamrożeniu funduszy skierowana przeciwko niektórym osobom i podmiotom podejrzanym o prowadzenie działalności terrorystycznej — Decyzja wydana w wyniku kontroli wykazu rzeczonych osób, grup i podmiotów, utrzymująca niektóre z nich w tym wykazie*
(art. 296 TFUE; wspólne stanowisko Rady 2001/931, art. 1 ust. 6; rozporządzenie Rady nr 2580/2001, art. 2 ust. 3)

3. *Prawo Unii — Zasady — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Decyzja o zamrożeniu funduszy skierowana przeciwko niektórym osobom i podmiotom podejrzanym o prowadzenie działalności terrorystycznej — Decyzja wydana w wyniku kontroli wykazu rzeczonych osób, grup i podmiotów, utrzymująca niektóre z nich w tym wykazie — Kontrola przeprowadzana przez sąd Unii — Przesłanki*
(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 47; wspólne stanowisko Rady 2001/931, art. 1 ust. 6; rozporządzenie Rady nr 2580/2001, art. 2 ust. 3)

1. Decyzja 2006/1008 wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu nie uchyla decyzji 2006/379, ale dodaje pewne nazwiska i podmioty do wykazu ustanowionego tą ostatnią.

W rezultacie ocenę dopuszczalności skargi na decyzję 2006/1008, wniesionej przez osobę, która nie została wyraźnie wymieniona w tej decyzji, należy

przeprowadzić w świetle dwóch głównych względów. Po pierwsze, Rada ma obowiązek przeprowadzania kontroli wykazu osób, grup i podmiotów uczestniczących w działalności terrorystycznej co najmniej raz w ciągu każdego sześciu miesięcy zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001 i art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931 w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu. Po drugie, z motywu 2 decyzji 2006/1008 wynika, że uzupełnia ona wykaz ustanowiony decyzją 2006/379, nie powodując jego uchylecia. Stanowi to wyraz woli Rady utrzymania w spornym wykazie osób, które zostały wymienione w tej ostatniej

decyzji, czego skutkiem jest utrzymanie zamrożenia ich funduszy. W konsekwencji w przypadku osoby będącej adresatem decyzji 2006/379 należy uznać, że również decyzja 2006/1008 dotyczy jej bezpośrednio i indywidualnie, a jej skarga na tę decyzję jest dopuszczalna.

swoich uprawnień dyskrejonalnych w zakresie oceny, że dana osoba powinna być objęta zamrożeniem funduszy.

(zob. pkt 34–36)

O ile na podstawie art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931 w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu, do którego odсыła także art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001, późniejsze decyzje o zamrożeniu funduszy powinna poprzedzać kontrola sytuacji osoby zainteresowanej, o tyle celem tej kontroli jest upewnienie się, że istnieją podstawy do utrzymania tej osoby w spornym wykazie, w razie potrzeby w oparciu o nowe dane lub dowody. Jednakże jeżeli powody późniejszej decyzji o zamrożeniu funduszy są co do zasady takie same jak powody przytoczone przy okazji wydania poprzedniej decyzji, zwykła deklaracja w tej sprawie wystarcza, w szczególności gdy osoba zainteresowana jest grupą lub podmiotem.

2. Uzasadnienie zarówno decyzji początkowej o zamrożeniu funduszy, jak i decyzji późniejszych powinno dotyczyć nie tylko przesłanek prawnych stosowania rozporządzenia nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu, a w szczególności istnienia decyzji wydanej przez właściwą władzę krajową, ale również powodów szczególnych i konkretnych, na podstawie których Rada uznała w ramach

Ponadto z uwagi na szeroki zakres uznania przysługujący Radzie w odniesieniu do dowodów, które należy uwzględnić w celu wydania lub utrzymania środków zamrożenia funduszy, nie sposób wymagać od niej, by w bardziej szczegółowy sposób wskazała, w jaki konkretnie

sposób zamrożenie funduszy osoby objętej takim środkiem mogłoby przyczynić się do walki z terroryzmem, lub by przedstawiła dowody na potwierdzenie, że dana osoba mogłaby wykorzystać swoje fundusze w celu popełniania lub ułatwiania aktów terrorystycznych w przyszłości.

(zob. pkt 53–55, 57)

3. Zasada skutecznej ochrony sądowej jest zasadą ogólną prawa wspólnotowego wynikającą ze wspólnych tradycji konstytucyjnych państw członkowskich, chronioną na mocy art. 6 i 13 europejskiej konwencji praw człowieka, potwierdzoną również w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

W tym względzie skuteczność kontroli sądowej, która powinna polegać w szczególności na zbadaniu zgodności z prawem motywów uzasadniających w tym przypadku umieszczenie nazwiska danej osoby lub nazwy podmiotu w spornym wykazie załączonym do wspólnego stanowiska 2001/931 w sprawie

zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu, co pociąga za sobą nałożenie na tych adresatów zespołu środków ograniczających, oznacza, że dany organ wspólnotowy jest zobowiązany do poinformowania o tych motywach zainteresowanej osoby lub zainteresowanego podmiotu w miarę możliwości bądź w chwili podejmowania decyzji o tym umieszczeniu, bądź najszybciej, jak to jest możliwe, po podjęciu tej decyzji, w celu umożliwienia tym adresatom skorzystania w terminie z prawa do wniesienia skargi.

W przypadku późniejszych decyzji o zamrożeniu funduszy wydanych przez Radę w ramach kontroli w regularnych odstępach czasu, co najmniej raz w ciągu każdego sześciu miesięcy, podstaw utrzymania zainteresowanych w spornym wykazie, przewidzianej w art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931, niekonieczne jest już zagwarantowanie niespodziewanego charakteru sankcji dla zapewnienia ich skuteczności. Z tego względu każda późniejsza decyzja o zamrożeniu funduszy musi być poprzedzona kolejną możliwością przesłuchania i w razie konieczności również podaniem do wiadomości nowych dowodów obciążających.

(zob. pkt 59, 60)